

KONRAD SUTARSKI

Egy pont a világmindenség térképén

*Mindnyájan tudjuk hogy az ember jelentéktelen pont
a világegyetem térképén
még egy óriási szénakazalban található gombostűnél
is kisebb
emiatt az Istennek is gyakorta kell őt keresnie
mint nekem – még kisfűként – hiába a sűrű erdő
összeesküdt lombjai alatt a gombát*

*mint pont mégis fontos
a matematikában akárcsak a végtelen
olykor még az „i”-re is feltett pont
méltósága van és időnként lelkiismerete is*

*de mi van a világmindenséggel
amelyről nem tudjuk szűkül-e vagy a szemünk
láttára tágul
esténként fürkészni szoktam
ha csak nem fedi hatalmas felhő
távolból szikrázik csillagaival
mintha csak velem – a ponttal – incselkedne
hogy melyikünk állja a másikat tovább*

Fordította: Kovács István

A jó író

*A jó író nem öregszik
nem megy nyugdíjba
olykor belényilall a csontjaiba valami fájás
székről ágyról nehézkesen kászálódik fel
már lehajolni sem képes
szívrítmuszavar s tán gerincfájdalom kínozza
de a jó író nyavajáival is örökké él*

*Akkor is ha depresszió zuhan rá mert szembesül
 életét tékozlón emésztette fel
 és megalázottnak érzi magát mert a szerkesztőségek
 potom pénzzel fizetik ki táalentumát
 és meglopták amikor báván állt az utcán nem tudván
 merre tolongjon tovább
 még ha szájából csurog a nyál s emellett emlékezete is kihagy
 a jó író akkor sem öregszik de örökké él*

*A legjobb számára – tudom – mégis a halála után jó el
 amikor már semmi de semmi nem gyötri
 kritikusai talán végre szépen emlékeznek meg róla
 és a sírján a koszorúvirágok – fényképen legalább – üdén virítanak
 a jó író ezért
 még a halála után
 sem öregszik hanem örökké él csak azért is*

Fordította: Döbrentei Kornél

Katicabogár

*Egyre közelebb jössz
 mint a katicabogár
 mindjárt Nappá esővé változol
 az én Napommá esőmmé*

*az est behunyja szemét
 szempilláit simogatja
 Chopin vándorol így a billentyűkön
 beszórja pihével
 maradj itt katicabogár
 ingujjam puha mint a levegő
 álmokat keresek neked
 és elhozom
 szépek az álmok
 nem kell hinni bennük
 elég csak meghallgatni
 mert az álom Chopinnel együtt a billentyűkön vándorol*

aztán elröpülsz

elröpülsz?

Fordította: Tornai József

Állítsuk meg a futó pillanatok

*Tegyük örökkévalósággá szavainkban a pusztuló időt
az elfutó elvesztett pillanatokot
a talán sosem létezőket*

*a ködökbe tévedt gondolatokat
a fák koronáiba szikkadt vágyakat
a ki tudja mikor megfogant tetteinket
a mezőkre elhintett legtitkosabb érzéseinket*

*hisz' a világ világosságának teremtő magvai űk
kikért hol szent imahelyeket emeltek
hol háborúkat indítottak
mert, ugye, űk még a Napnak is megálljt diktálhattak...*

*Legyen hát a szó amivel végtelenre állítjuk meglévő véges Időnket
az épp kezdődő – s az ujjaink közül épp kicsúszó időt
ki is hírfutár próbálna lenni...
bár ábrándos remény ez
mégis: ez az idő legyen kihívás
nekilendülés
és erő*

*De maradjunk mi abban a szóban-mondatban is amely még ki sem mondatott
az eddig még fel sem villant villámokat keresve
tűzfények után kutatva melyekre égboltozatunk is türelmetlenül várakozik*

*Mert nem igaz hogy szavaink markából kibillent volna a mágikus erő
hisz' bennük van a föld hite, benne a sámán mormolása
s persze: benne a türelmes vízcsobogás
de az örök zivatar örvénylő éneke is*

Fordította: Bágyoni Szabó István